

נחר. מין אדמה לבנה: מיטמאין ומטמאין מאורין. נחלית טומאה באורין נטמא מן האויר חזר ותלה אוכלין באורין מטמאין את האוכלים והע"פ שלא נגעו טמא דחייב כל אשר בתוכו יטמא והפי' מלא חרדל שאין נוגע בדפנותיו אלא הסמוך לדפנות: ומיטמאין

בלים פי"ב מ"א

[ע"ז עה:]

ע"ז נה. כלי
פי"א מ"א

כלים פי"ב מ"א
הא דלא חשיב
כלי חרס
כהדיחו משום
דכלי חרס
מטמא חפצו
בלא שוליים
א"כ משום
ההנה דחשיב
מקבלי טומאה
חפצו מגבן
[חוס' ישינ']

הא דעדי
הכירה כפשוטי
כלי טפי מגבן
משום דאין
סכרה לטמא
טפי מגבן
מפשותי כלי
כיון שיש לו
בית קיבול
מחאורין [ל"א]

וע"כ לא חשי
למשווי אלא
גבו דהא מקבל
השתא עיולי עיילא
השתא עיולי על ידו
דאמר כהמלת
[כו.] אלא
השתא מן כבד'
השתא מן כבד'
השתא מן כבד'
וכיחו חפצו
הכניסו כדאמר
גרי"ם העור
והרובע [ק"ח]:
ומיני י'
לדמות דהתם
אורייתא מטמא
אורין וכלי
שק אלא ככלי
חרס לא ינייט
[תוס' ישינ']

מטהרין לגמרי משום דחשיבי להו ככלי חרס דאמרי' בתוספתא כלי חרס שטיהר שעה אחת שוב אין לו טומאה לעולם דאי' מגלן דרבי מאיר חייל בחר מעמיד דילמא לאו מיין כלי מחכות מטמא ליה אלא משום דאזיל לטעמיה דלית ליה בתוספתא כלים דכלי חרס שטיהר שוב יש לו טומאה

דנחיה התם שולי המחצין וסולי הפחחים וקרקרות הכלים ודפנותיהן כו' שיפן ועשאן כלים ממולאין בהן כו' ומקבלים טומאה מכאן ולהבא דברי ר' מאיר ותקמים אומרים כל כלי חרס שטיהר שעה אחת שוב כו' ורבינו שמואל גרים ור"מ היא דחשיב סתימה מעלייתא ולא גרים דאמר הכל הולך אחר האמעיד ומפרש דפליגי ר"מ ורבנן בהדי ר"מ חשיב ליה סתימה מעלייתא ורבנן לא חשיבי ליה סתימה מעלייתא הלכך משתרים לגמרי ודכ"ע אי הוה סתימה מעלייתא הוה אזילין בחר מעמיד הלכך לר"מ יש לו טהרה במקוה*:

אלא מעשה לא ליטמאו מגבן. וה"ה דה"מ למימר וליטמאו מאורין וכי משני דהא דמיטמאו מגבן מפני סכרה תוכן כבדן לא מלי למיפקר אחרי ליטמאו מאורין דאיכא למימר דה"ה ויהא דלא תני בדי נחר וכלי חרס משום דכלי זכוכית מיטמי מגבן:

לא ליטמאו מגבן אדמה חקן כלי נחר וכלי חרס כו'. וקשה לרשב"א דהוה ליה לחאויי צרייתא דתוספתא דכלים מחט וטבעת וסולי כלי עץ וכלי זכוכית וכלי עץ און ממולאין בהן ואין מקדשין בהן ואין מזילין בצמיד פתיל אלמא דמיטמאין מגבן ואמאי מייתי הא דלא מלי לאחוכי מינה אלא על ידי דיוק כלי נחר וכלי חרס הוא דטומאתן שוה כו' ועוד דא"כ דמייתי איכא למימר דלא חשיב אלא כלי נחר וכלי חרס דהוה דלורייתא דכלי נחר נפקא לן בת"כ

לרשב"א דהוה ליה לחאויי צרייתא דתוספתא דכלים מחט וטבעת וסולי כלי עץ וכלי זכוכית וכלי עץ און ממולאין בהן ואין מקדשין בהן ואין מזילין בצמיד פתיל אלמא דמיטמאין מגבן ואמאי מייתי הא דלא מלי לאחוכי מינה אלא על ידי דיוק כלי נחר וכלי חרס הוא דטומאתן שוה כו' ועוד דא"כ דמייתי איכא למימר דלא חשיב אלא כלי נחר וכלי חרס דהוה דלורייתא דכלי נחר נפקא לן בת"כ

לרשב"א דהוה ליה לחאויי צרייתא דתוספתא דכלים מחט וטבעת וסולי כלי עץ וכלי זכוכית וכלי עץ און ממולאין בהן ואין מקדשין בהן ואין מזילין בצמיד פתיל אלמא דמיטמאין מגבן ואמאי מייתי הא דלא מלי לאחוכי מינה אלא על ידי דיוק כלי נחר וכלי חרס הוא דטומאתן שוה כו' ועוד דא"כ דמייתי איכא למימר דלא חשיב אלא כלי נחר וכלי חרס דהוה דלורייתא דכלי נחר נפקא לן בת"כ

לא ליטמו מגבן אלמה תנן *כלי חרס ובלי נחר טומאתן שוה מיטמאין ומטמאין מאוריהן ומיטמאין מאחוריהן ואין מיטמאין מגביהן ושבירתן מטהרתן כלי נחר ובלי חרס הוא דטומאתן שוה אבל מידי אחרינא לא אמרי *כיון דכ"י נשתברו יש להם תקנה ישיניהו ככלי מתכות אלא מעתה יחזרו לטומאתן ישינה ככלי מתכות כלי מתכות פשוטיהן ומקבליהן מטמאין נשברו מהרו חזר ועשה מהן כלים חזרו לטומאתן ישינה וביה עזובלי עזר וכלי עצם ובלי זכוכית תנן *כלי עץ ובלי עזר ובלי עץ ובלי זכוכית *פשוטיהן מהרו חזר ועשה מהן כלים מקבלין טומאה מבאן ולהבא *מבאן ולהבא אין למפרע לא טומאת כלי זכוכית דרבנן וטומאה ישינה דרבנן בטומאה דאורייתא אחיותו בה רבנן טומאה בטומאה דרבנן לא אחיותו לה רבנן טומאה פשוטיהן מיהא ליטמא דהא פשוטי כלי מתכות דאורייתא ניהו *יעבדי בהו רבנן *היבירא כי היכי דלא לשרוף עלייהו תרומה וקדשים

רב
לרשב"א דהוה ליה לחאויי צרייתא דתוספתא דכלים מחט וטבעת וסולי כלי עץ וכלי זכוכית וכלי עץ און ממולאין בהן ואין מקדשין בהן ואין מזילין בצמיד פתיל אלמא דמיטמאין מגבן ואמאי מייתי הא דלא מלי לאחוכי מינה אלא על ידי דיוק כלי נחר וכלי חרס הוא דטומאתן שוה כו' ועוד דא"כ דמייתי איכא למימר דלא חשיב אלא כלי נחר וכלי חרס דהוה דלורייתא דכלי נחר נפקא לן בת"כ

לרשב"א דהוה ליה לחאויי צרייתא דתוספתא דכלים מחט וטבעת וסולי כלי עץ וכלי זכוכית וכלי עץ און ממולאין בהן ואין מקדשין בהן ואין מזילין בצמיד פתיל אלמא דמיטמאין מגבן ואמאי מייתי הא דלא מלי לאחוכי מינה אלא על ידי דיוק כלי נחר וכלי חרס הוא דטומאתן שוה כו' ועוד דא"כ דמייתי איכא למימר דלא חשיב אלא כלי נחר וכלי חרס דהוה דלורייתא דכלי נחר נפקא לן בת"כ

לרשב"א דהוה ליה לחאויי צרייתא דתוספתא דכלים מחט וטבעת וסולי כלי עץ וכלי זכוכית וכלי עץ און ממולאין בהן ואין מקדשין בהן ואין מזילין בצמיד פתיל אלמא דמיטמאין מגבן ואמאי מייתי הא דלא מלי לאחוכי מינה אלא על ידי דיוק כלי נחר וכלי חרס הוא דטומאתן שוה כו' ועוד דא"כ דמייתי איכא למימר דלא חשיב אלא כלי נחר וכלי חרס דהוה דלורייתא דכלי נחר נפקא לן בת"כ

קבר א מ"י פי"ב מ"א
כלים הלכה י'
קבר ב מ"י פי"א מ"א
כלים הלכה ה'

קבר א מ"י פי"ב מ"א
כלים הלכה י'
קבר ב מ"י פי"א מ"א
כלים הלכה ה'

[וע"ז חוס' ר"ה יע.
ד"ה יאודה בן שמוע]

והא דאמר בכבודות [מ.ח.]
נטמא גבו לא נטמא חובו
ה"ה דגבו נמי לא נטמא
אלא אגב דקאמר נטמא
חובו נטמא גבו קאמר
נמי נטמא גבו לא נטמא
חובו והא דלא מקבל
טומאה מגבן נפקא לן
בפי"ק דחולין [כ"ה].
מנוקף למייר פתיל דטהור
והא דרביש בת"כ א"כ
יכול מהס אל חובו מחובו
ולא מאורין אשמכתא היא
דהא חוק דכשיני בפי"ק
דחולין לדרשא אחתיה
[תוספות ישינ']

רבינו חננאל

ר"ם הוא דאמר כיון
שחשיפו לחובן אבר
בכלי מתכות דמי שובל
ותיך אחר המעמיד
והפחיתין ונפחיתין דחנניא
כלי זכוכית שחשיבו כו'
ואקשינן אם ככלי
מתכות הן יחזרו
למטמאין ישינה כו'
רשינן טומאה ישינה
דרבנן ובי אחתיה ליה
רבנן טומאה בטומאה
דאורייתא בטומאה
דרבנן לא אחיותו ליה
טומאה ואקשינן והא
בפשוטין ה"ה מ"א ה
דאורייתא היא בכלי
מתכות ובכלי זכוכית
שנינו פשוטיהן מהרוין
שינקי עברו בהו רבנן
ויבירא ללמד כי אין
בכלי מתכות לכל מילי.
רב

גליון
השנים

גמ' דמי
נשתברו יש
להם תקנה.
עין סנהדרין
דף ז"א ע"א
בבב"א ד"ה י'
להם תקנה:
שם ענינו כו'
רבנן היבירא.
לקמן דף מה ע"כ מה ד' ע"א:

